

De bell nou. La restauració del mes

Pink Narcissus

JAMES BIDGOOD, 1971

Int.: Bobby Kendall, Don Brooks, Arthur Williams,
Charles Ludlam.

EUA.

SD. 71'. DCP.

Pink Narcissus, James Bidgood, 1971

10 de juny de 2026	21 h	Sala Laya
21 de juny de 2026	21 h	Sala Chomón
24 de juny de 2026	21 h	Sala Laya
30 de juny de 2026	20 h	Sala Chomón

Com una fantasia eròtica suspesa entre el somni i la realitat, aquest poema visual s'endinsa en la ment d'un jove prostitut que, mentre espera un client, s'abandona a una processó d'escenaris imaginaris. Obsessionat amb la seva pròpia imatge, es projecta en fantasies en les quals és un esclau romà, un torero victoriós o un ballarí desitjat per tot de cossos masculins idealitzats.

Aquest univers de colors saturats, decorats artificials i sensualitat desbordant construeix una exploració singular del desig i la bellesa, travessada per una ombra latent: la por a l'envelliment i a la pèrdua del propi encant.

Concebuda originalment per James Bidgood, la pel·lícula es va rodar durant set anys al seu propi apartament. Tanmateix, després que els productors l'estrenessin el 1971 sense el seu consentiment, Bidgood la va decidir firmar com a Anònim. Avui, recuperada gràcies al treball de la UCLA Film & Television Archive, és considerada una obra de culte i una autèntica joia del *camp*, imprescindible per entendre una possible estètica visual *queer* contemporània.

Fragment de l'entrevista de Sean Frederic Edgecomb a James Bidgood publicada l'1 de maig de 2006 a *Bright Lights Film Journal*.

Sean Frederic Edgecomb:

Què significa per a tu la paraula "bell"?

James Bidgood:

Doncs depèn de què parlem: flors, nois? Tot i que al capdavall és el mateix. "Bell" és una paraula curiosa perquè es pot aplicar pràcticament a qualsevol cosa; només depèn des d'on la miris.

SFE Em vas comentar que amb *Pink Narcissus* volies fer una cosa bella...

JB Sí, però em referia a una bellesa general, estètica. No crec que això tingui res a veure amb el fet de tenir ànima – tot i que finalment la pel·lícula en va acabar tenint, així que suposo que hi ha coses que un no pot evitar. [...]

SFE Vas triar tu el títol *Pink Narcissus*? Per què?

JB *Pink Narcissus* va sorgir perquè ell era un narcisista molt... rosa.

SFE I quines van ser algunes de les influències de la pel·lícula?

JB Sempre tinc molt presents els musicals de la Metro-Goldwyn-Mayer. I també *The Red Shoes*, que en aquell moment va ser tot un fenomen. Déu meu, quina pel·lícula! Van intentar convertir-la en musical, però va ser tot un fracàs. Mai no s'havia vist un film amb uns colors així. Ni tan sols sé si avui existeix una còpia decent. Segur que la van deixar perdre; ningú no es preocupa d'aquestes coses, ningú no pensa que és art fins que ja és massa tard. [...]

SFE Quan es va estrenar per primera vegada, *Pink Narcissus* es va atribuir erròniament a Andy Warhol. Què et semblen les pel·lícules de Warhol?

JB No en soc especialment aficionat, però m'agraden els treballs que precisament no el representen tant. Tots aquests artistes que suposadament revolucionen les coses... Jo no hauria d'estar inclòs en aquest grup, però bé, quan em diuen que en soc part, responc que tampoc m'agrada gaire la meva pròpia obra. Aquesta colla de gent que va canviar la manera de fer les coses mai no m'ha entusiasmat. M'agrada el que han provocat, perquè ens han fet pensar d'una altra manera, però allò que han utilitzat per portar-nos-hi mai no m'ha impressionat gens, la veritat. També he de dir que jo sempre he estat molt més arrelat al passat que al present. Tot just ara començo a gaudir de la música dels cinquanta. [...] Mirant enrere, *Pink Narcissus* no s'assembla gens a Warhol. Ell mai no hauria dedicat tant d'esforç a res, i això sempre m'ha molestat. És la primera raó per la qual moltes coses no m'agraden.

SFE Avui, *Pink Narcissus* és considerada una obra subversiva. Què et sembla aquesta etiqueta?

De bell nou. La restauració del mes

JB Doncs m'agrada. Jo mateix em considero subversiu.

SFE Però, pel que entenc, no estaves satisfet amb la manera com es va estrenar la pel·lícula.

JB Gairebé no puc ni mirar-la.

SFE Aleshores, què et va fer decidir a posar el teu nom en la reestrena?

JB Això tampoc no va ser una decisió meva. Aleshores ja m'havien tret de l'armari i m'era completament igual. El 1971 se sabia perfectament que jo l'havia dirigit, però ningú no es molestava a preguntar-ho, per culpa de la distribuïdora i de la manera com l'havien promocionat amb la firma d'*Anonymous*. Jo havia tret el meu nom en senyal de protesta (havia sentit que això era el que se solia fer). Retirant-lo, pensava que [els productors] dirien: "El senyor Bidgood no ha firmat amb el seu nom perquè..." Però al final el que van fer va ser el contrari, és a dir, mantenir-me dins l'armari. Tampoc era cap gran misteri, però ho van convertir en això, i anys més tard senzillament em van "destapar".

SFE Molta de la teva obra abraça l'artificialitat.

Consideres que *Pink Narcissus* és *camp*?

JB Bé, sí, suposo. Ni tan sols sé exactament què vol dir. Hi ha pel·lícules que són considerades *camp* però sense saber ben bé per què.

SFE I com voldries que es recordés la teva obra?

JB En realitat, no m'importa gaire. El que hauria volgut de veritat és que, en el seu moment, la gent hagués prestat més atenció al que vaig fer. Crec que l'atenció exagerada que se li dona avui és a causa del moment en què va sortir. I evidentment estic content que ara mateix em pagui el lloguer, però durant molts anys no me l'ha pagat. M'hauria agradat que tot hagués estat més fàcil.

Sobre la restauració

Rodada en 8mm i 16mm, *Pink Narcissus* es va ampliar posteriorment a 35mm per a la seva estrena original. Com que els materials originals de càmera s'han perdut, els suports més ben conservats que es van localitzar i identificar per a la restauració van ser un internegatiu i una còpia en 35mm. Tot i que la restauració digital ha eliminat les taques i les marques d'empalmament més evidents, s'ha preservat la major part de la pàtina original de la pel·lícula per mantenir una experiència de visionat molt semblant a la que podria haver tingut el públic fa més de cinquanta anys.

Restauració de 2025 a càrrec d'UCLA
Film & Television Archive als laboratoris de
Roundabout Entertainment i Audio Mechanics.

De bell nou. La restauració del mes

La restauració cinematogràfica viu un moment únic, amb seccions als principals festivals internacionals, mostres especialitzades arreu del món, la creixent col·laboració entre filmoteques i el ventall de possibilitats tècniques del món digital. En sintonia amb aquesta escena vibrant, obrim cada mes una finestra a la presentació d'una restauració o remasterització recent seleccionada amb cura pel nostre equip.

De bell nou neix amb la voluntat de retornar a la gran pantalla títols que difícilment hi són vistos en condicions òptimes: clàssics de tots els temps, films oblidats, menystinguts o simplement malmesos, que reclamen ser recuperats amb la màxima fidelitat al seu esperit original. Gràcies al treball rigorós de professionals i d'institucions d'arreu del món, recuperem restauracions i noves digitalitzacions que responen al mateix impuls: el de donar un nou alè de vida al material existent, des de la convicció que l'acte de veure, i reveure, fa de totes les pel·lícules del passat cinema contemporani.

Més informació del cicle

FilmoTeca
de Catalunya

 **Generalitat
de Catalunya**

Filmoteca de Catalunya
Plaça Salvador Seguí, 1 – 9
08001 Barcelona
+34 935 671 070
filmoteca.cultura@gencat.cat
www.filmoteca.cat